

адското си лакомство за чуждый имотъ, и да задово-
ли кровнишкож си душък. Тъй е, убийцата не може
да е другъ нѣкой, защото, каквож работж е ималъ него
день по онжк странж, гдѣто е станжло убийството?

Прѣварителны и Послѣдователны.

33. Всякое дѣяніе има пѣкаквы прѣдни и послѣдни слу-
чии, свързаны съ него, отъ които вѣтната може да исчертва
дохватки, на примѣръ: За да има добъръ напрѣдъкъ
и успѣхъ въ училищата на единъ градъ, нужно е най-на-
прѣдъ согласието между гражданиты; при това
трѣбва да имѣтъ и достатъченъ капиталъ и общи до-
ходы и освенъ това добры, достойни и народни учители
и добри патріоти и прилежателни ученици. Градъ
Желѣзникъ има всичкытыя, слѣдователно, нѣма скъмѣ-
ние за напрѣдъка и успѣха на училищата въ тоя градъ.

Въ тоя примѣръ направихмы силлогизма отъ прѣвари-
телниты за послѣдователното. Нѣка направимъ сега
пакъ отъ послѣдниты за прѣварителното:

Въ Пловдивъ училищата отъ годинж-на-годинж
показвать голѣмы успѣхи; Оттова въ тоя градъ безъ
друго има добро согласие, добры учителіе и добри
патріоти.

Противоположни.

34. Противоположниты можемъ раздѣли на четыре
по-главни вида: *на положителни и отрицателни*, като:
говори и не говори; *противни*, като: добъръ и лошъ; *ли-
шителни*, като: животъ и смърть, зрѣніе и слѣпота; *сход-
ственни*, въ които съ идејкож на едното ся разумѣва
и идеята на другото; такъва сж баша и сынъ, учитель и уче-
никъ, господаръ и слуга и други подобни. Отъ тѣхъ зае-
мамы и направимы силлогизмы, като приемемъ едното поз-
нато, а за другото дадемъ умозаключеніе. Ето нѣколко
образца, които ще ни послужятъ за примѣри: *Ако ученіе-
то е причина и изворъ на человѣческото благополучие,
то явно и очевидно е, че неученіето е причина и корень
на злополучието на человѣчество*